

TELEGRAPHUL ROMAN

Nr 39. ANUL XII.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu la expediția foiegi; pe afara la c. r. poste, cu bani gală, prin scrisori francate, adresate către expediția. Pretul prenumeratului pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. care pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei și pen-

tru provinciale din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și terii străine pe anu 12 pe $\frac{1}{2}$ anu. 6 fl. v. a.

Inseratul se plătesc pentru intea ora cu 7. cr. sirulu cu literi mici, pentru a doua ora cu $5\frac{1}{2}$ cr. cr. s. pentru a treia repetare cu $3\frac{1}{2}$ cr. v. fa

Sabiu, în 17 Mai 1864.

Dietă transilvana.

Siedintă din 13[25] Mai 1864.

Dupa cetarea și verificarea protocolului regalistului Dr. Teutsch cere cuvintul, și amintindu in cuvinte insusitite de gloriose lupte, pe uscat și pe apa, ce le-au avutu armata austriaca, — icón'a cea mai viua a unității imperiului, — alata cu alta armata glorioasa, aperandu o cauza santa și dreptă de insemnătate europeana: provoca pre membrii dietei, a se radica de pre scaune in semnu de stima și a proclamă unu: Sa traiesc! din inima pentru brav' armata austriaca. Adunarea se radica, și sal'a resuna de „Sa traiesc!“ și „Hoch!“ Presedintele aduce la cunoscinta casei, ca mai multi membri au cerutu și castigatu concedia dela presidiu: Buteanu și Baritiu pe 8 dile. Apoi invita pe membrii comitetului de petițuni a se află pe Vineri in 15[27] Maiu la 10 ore la siedintia.

Ablegatulu Nicel'a cere in serisu concedia pe cinci septembri. Hanni'a, fara de a preocupă opiniunea casei, e de parere, ca dieta se nu fia prea darnica in darea concedieror; căci altminterea nu numai se voru golii de totu scaunele din sal'a dietala, ci și in comitenti s'ar poté nasce unu felu de nemultiamire cu ablegatii loru. Presedintele inca află concedia ceruta prea lunga, cu atât'a mai vertosu, căci Nicol'a este și referinte alu comisiunei pentru dessarcinarea pamentului. Concedia ceruta nu se da.

Presedintele da spre cetire harth'a, prin care regalistulu Eránosz din caus'a bôlei cere concedia pe tempu nehotaritu. C. Schmidt recunoscere in cuvinte onorifice meritele lui Eránosz din dieta și din senatulu imperialu; dar de și bolei nu se poate pune lesne terminu, totusi nici dieta concedia pe tempu nehotaritu nu poate dă: se i se dea pe 4 septembri. Pope'a inca e de parere, ca concedia fără de lipsa sa nu se dea, dar iarasi unde e de lipsa sa nu se refuse, numai cătu lips'a unei concedii sa se motiveze in modu autenticu. Motivarea absentărei la casuri de bôla este atestatulu medicalu, dar acest'a aici lipsesce; de aceea crede, ca sa se lase in voi'a presidiului, a-i dă concedia de 8 dile, in care restempu apoi, avendu lipsa de concedia și mai departe, sa produca atestatul medicalu. Puscariu nu consumte nici cu C. Schmidt, nici cu Pope'a. Unui deputatu trebuie sa i se crede; concedia ceruta sa i se dea pâna la reinsanatosiare. Pope'a staruiesce, ca fia care deputatu are datorintă de a documenta absentarea sea. C. Schmidt observa, ca dela regalistii din siedintă premergătoare nu s'au cerutu documente, și propune de nou a se dă concedia lui Eránosz pe 4 septembri. Mog'a: Cine e bolnavu, nu poate veni la dieta, și fiindca tempulu bôlei nu se poate desige, concedia sa se dea pâna la insanatosiare, spunendu-se totu deodata, ca dupa insanatosiare sa se prezenteze numai decât. Presidele întreba, deca e sa se aduca obiectulu la votare ori nu? Majoritatea se decide pentru a se aduce, și aducendu-se,

propunerea lui Pope'a nu se priimesce; propunerea lui Puscariu—Mog'a nu se priimesce; propunerea lui C. Schmidt se priimesce. Că la Eránosz, se decide și in privintă regalistului Br. Bruckenthal.

La ordinea dilei e p. n. rescriptu dto 21 Noveembre 1863 pentru intrebuintarea limbelor patriotice in comerciul publicu oficiosu, care se cetește in toate trele limbile. *) La intrebarea presedintelui, cum sa se urmeze mai departe? C. Schmidt e de parere, că sa se urmeze asiā, după cum s'au urmatu și la propositiunea antăia pentru inar-

*) Noi l-am comunicat in nr. 38 alu acestei foi. Red.)

ticulararea națiunii române: insarcinându-se adeca comitetul respectiv a concepe reprezentatiunea de inarticulare. Dr. Maior crede, ca obiectulu cestiunatu e numai o formalitate de expeditura, și astfelu, după § 23 din regulamentu, sa se concreda presidiului.

Propunerea Dr. Maior, nu află partinire; din contra se priimesce a lui C. Schmidt mai cu unanimitate.

Presedintele, fiindu terminata ordinea dilei, enunța siedintă cea mai de aproape pe Luni 30 Maiu c. n. și pună la ordinea dilei propositiunea a 8-a regescă privitor la organizarea tribunalelor de justitia și mai alesu constituirea curtiei judecătoresci de instantă a treia. Apoi respunde la interpellatiunea lui Obert, pentru scurtarea anilor de milita, ca proiectul s'a datu in tipariu, s'au impartit intre membrii dietali și se va aduce la tempulu seu la ordinea dilei.

Puscariu cere cuvintul, pentru de a aduce mai multe proiecte. Mai antâiu propune, că pentru înlesnirea comunicatiunei și schimbarea ideilor intre deputati sa se înființeze in localitățile dietale o sala de conversație, unde deputati sa se poată intâlni, și unde sa afle și jurnalele patriotice și cele mai însemnate esterne, precum e și la senatulu imperialu. Presedintele promite, ca va face cele de lipsa in privintă acăsta, și întrebandu, care jurnale sa le procure? dietă concrede biroului alegerea loru.

Puscariu se plângă asupra relelor disponibili pentru cuartire deputatilor, asupra pretensiunilor esorbitante ale stăpânitoru de case, asupra pretiului celu mare alu victualelor, cari după cum a esperiatu, suntu mai scumpe și decât in Vienn'a (?), și astfelu propune: 1) a se dă deputatilor cuartire după analogia oficierilor, ori apoi 2) a li se asignă căte 400 f. v. a. bani de cuartiru pe anu, ori va tinea diefa unu anu intregu ori nu; 3) a li se dă despăguire de drumu căte 1 f. pe milu dela loculu alegerei, după cum se da și ablegatilor senatului imperialu, și ai altorui dieti; 4) că cu execuțarea acestei decisiuni sa se insarcinze presidiulu. Presedintele pune intrebarea de spriginitate din punctu in punctu, și rezultatul e, ca pct. 1 nu e spriginit de nimenea, pct. 2 e spriginit de ajunsu, pct. 3 e spriginit forte tare, pct. 4 propunatoriulu insusi lu retrage.

C. Schmidt și Dr. Teutsch observa, ca procederea acăsta cu propunerile lui Puscariu e in contră § 15. alu ordinei dietale și in contră § 43 alu regulamentului de a faceri; Puscariu reflectă, ca s'au hotarit odata, și asia sa se dea la o comisiune. Presedintele enunța, ca propunerile lui Puscariu se voru tipari in toate trele limbile, se voru impartit intre membrii dietali și la tempulu seu se voru aduce la ordinea dilei.

I. Balomiri se plângă, ca n'au priimitu inca toti deputati protocoolele dietale; Presedintele promite, ca celor ce nu le-au priimitu inca, se voru tramite a două ora.

Cu acestea siedintă se 'ncheia la 11 ore 55 minute.

Foile magiare despre România.

Evenemintele din România n'au lipsit u așa rezunetu in toate țările Europei, și faptulu, după punctulu de vedere alu feluritelor situaționi politice, este dejudecatu in deosebite moduri. Nu va fi, credem, fără interesu, atât'u pentru noi, cătu și pentru fratii din România, a audi și opiniunea unor foi magiare, cari divergează multu de foile germane; căci pe candu acestea acusa intemplierile din urma și încercă in totu modulu a discredită acea țără in fată Europei, numindu-o neapă de a se constitui de sine fără intrevirea poterilor garante, pe atunci acelea pazescu moderatiunea și se îopunu ideilor esprimate in diariile germane. Unu exemplu de felul acesta ne da și „Pesti Napo“ din 21 Maiu a. c., care cuprinde in privintă acăsta următoriulu pasagiul: In dilele tre-

cute dîseramă despre regimul român, ca și Cuz'a în politică sea internă urmărea după capta francesă, și că negresită la acești pasi este impotența din Paris. Aceasta sâptămâna este constată prin intemplerile din urmă. Prințipele Cuz'a se află astăzi nici mai departe, nici aproape, fără acolo unde s'au aflat Napoleon III. în renumita zi de 2 Decembrie 1852. Cameră e dissolvată, votul universal va avea să decidă asupra acelor proiecte, care fostă camera au fost gasită cu calea a le reieșită en bloc.

Lucru naturalu, ca astfelu de evenimente drastico-eroice, care se vedu să se ivă în București, facă sgomotu în totă Europa și nu voră pot să trece, fără de a fi judecata cu patima. Cuz'a se vede să starnă întrebarea orientului de nou, și aceasta întrebare e atât de delicată, atât de ponderoasă, încât fiacarea putere mare europeană e silita, a fi atenta la aceea, ce se intempla pe malul inferior al Dunării.

Asia, de exemplu, diuariele de Viena nu gasesc cuvințe destul de aspre, pentru a reproba pasii regimului român. Acestea sunt acuza regimului moldo-român, și că președintele acestuia, pre prințipele Cuz'a, dicând că voiescă a returnă aristocrația, și vedu în afacerile ministerului român un felu de radicalism, comunism, socialism și numai scimu ce felu de „ismuri”, prin urmare astfelu de fapte, care ară periclită totă lumea civilizată.

Noi din parte-ne trebuie să marturisim, că despre masă acăsta de Români nici noi în privința morala nu avem o opinie deosebită bună, însă cumca prin nisice instituții favorabile din acăsta massa ară esă o națiune destul de brava, nu dubitămu. Sa trezim însă acestea cu vederea să să ne tinem de materia; suntemu asia de îndrăzneti, a pună acăsta întrebare: că ore cu ce dreptă să ară amestecă cineva în afacerile interne ale Principatelor? La acăsta, noi din parte-ne, cunoscem numai două titluri de dreptă, unul purcede din suzeranitatea Portii, alu doilea din convențiunea din Parisu.

Pórtă, după cătu ne este nouă cunoscutu, nunumai că nu s'au plânsu asupra regimului român, — fiindca pe cătu scimu noi nici că are influență în aceste afaceri, — fără din contra se vede, că Cuz'a sta forte bine la Pórtă. Acăsta o potem conchide de acolo, fiindca, după cum audim, Pórtă ară fostu cea d'antăiu potere, care ară propusu, că la conferinție, ce se tinu pentru monastiri, să se chieme și prințipele Cuz'a. De acă se vede, că înaltă Pórtă nu are nimic în contră pasilor mai noi întreprinși de regimul român. Convențiunea din Parisu o potu interpreta adesea numai acele poteri, care ară subscrise; numai acele potu judecă, că atari lucruri suntu acomodate convențiunei ori ba, o potere singura însă nici decumă nu potă judecă cu validitate. Poterile garante, după cum scimu noi, încă n'au avutu ocazie să se declară în acăsta cestiu, și pâna atunci, pâna candu nu va urmă o astfelu de declaratiune, trebuie să tinem legată întrebarea, că ore trecut'au regimul român preste limitele cuvenite propriului său dreptă, său ba?

Cea mai naturală și totodata singură numai dreptă dorire ară fi aceea: că subscrizorii convențiunii din Parisu să se adune la olală și să cerceteze starea lucrului, că pe basă acestui să poată decide. Negresită că acăsta e sănătă, la care să politică din tuilerii voiescă a strabate.

Cadindu proiectul pentru congressu, diplomacia Franției ară voî acum a ostenei Europa prin conferinție, că sa poată pe urma dîce: Uite, să iei, să colo, să dincolo conferinție! nu ară fi mai bine, că totă aceste conferințe să se contopească intru unu congresu?

Însă firescă ca pentru unele poteri sănătă conferinția în privința Principatelor — ară fi tocmai acumă nepotrivită, de o parte pentru că regimul român este sântă în același timp să ară în tapetă și alte întrebări, cari întrebări fiesecă ară avé grupă sea de poteri, și prin urmare să ară negresită unu caosu în relațiile Europei.

Dupa acestea totă mai este încă o fatalitate. Dică se va luă întrebarea principatelor danubiane la pertractare, — atunci la acele pertractări, că subscrise la convențiunea din Parisu, trebuie să ia parte și Italia. Nici nu vorbim despre acea greutate, că Victor Emanuil nu ară mai potă să reprezentă că Rege alu Sardiniei, deoarece acumă nu mai este; dar că rege alu Italiei încă nu, de vreme ce, spre exemplu, Austria încă nu recunoște regatul Italianu. Fără numai despre acea impregiurare vorbim, că între astfelu de convorbiri — cum ară facutu cu ocazia congressului din Parisu Gavour — potu veni pe tapetă și astfelu de lucruri, cu care una sau alta potere nu ară întâlnită bucurosu.

Să totuși, după parerea noastră, nu ramane altă cale decât să se propune intemplerile din Moldo-Romania înaintea adunării subscrizorii la convențiunea din Paris, să se opună acelora niciunul. Concedem, că acăsta este o alternativă și tocmai asi de nefavorită pentru poterile singulare, că și ceealătă; însă acelea trebuie să cugete, că aceste două neplaceri sunt proporționalmente foarte mici pe lângă aceea ce să ară potă escă din unu amestecu unilateralu; pentru că de către acestu amestecu ară ramane numai pe terenul diplomatici, de sigură că nu ară avea nici unu efect; de către însă să ară este de preste terenul faptelor, atunci negresită că nu numai principatele să ară opune, ci să ară întâlni să cu unele poteri — potă cu cele mai de frunte, — care ară subscrise convențiunea din Parisu. —

Dintr'unu articulu din „Magyar Sajtó” estragemu totu în privința lucrurilor din principatele danubiene urmatorele:

Asia dăra nu ne inselăm, că cameră din București ne prîmîndu la desbatere legea electorală, fu desfăcută prin forță armelor. La totă intempleră au trebuitu să rumpă regimul român odată relațiile între sine și reprezentanța cea mică la susținută a camerci, că cătu mai curendu să se înzestreze tiéră cu unu parlament nou în sensul celu adeverat.

Negresită că partidele contrarie încă nu s'au impacatu; intraceea însă, de către odată dină libertății ară trezită poporului, de către simte acea potere binefacerei ei, atunci indesertu se sileșeu pasările de nopte a o intunecă cu aripiile lor, căci totuși nu va fi noptea. De către poporului e pe lângă regim, cine-i va fi în contră? S'ară astă să potă vre o potere străină, care ară staru, că boierilor să li se dea drepturile avute mai nainte? Nu credeam, că de către luăm in consideranță mai de aproape convențiunea din Paris, pe care e basată constituția României de acum, vomu astă, că regimul român ară lucratu pe terenul legalu, pentru că au voitul eliberarea poporului și au voitul a aduce la validitate o lege nouă electorală. Convențiunea dăce apriat, că relațiile între clasă proprietarilor și între fierani să se ordineze, ceea-ce însă pâna în dină de astăzi nu s'au întemplat, pentru că boierii se tinu cu obraznicia de drepturile avute mai nainte, și nu voiescă a scri niște de eliberarea poporului.

Cu totă ca regimul prin lovirea acăsta cu cameră facă o mare impressiune în tiéră, totuși pacea nici decumă nu s'ă turbură, de-să umblara cătiva a interita poporului la neincredere către regim, dicând că ei intilegă reu ceea ce voiescă acăsta cu ei, și-i promiseră cătă totă, însă înzadaru; că poporul n'au datu ascultare acestor amagitori, fără să incredintieză cu totul regimului, vediendu-să aproape eliberarea de sub jugulu celu greu alu boierilor.

Totă scirile belicose din România suntu luate din ventu, pentru că regimul nu s'au schimbatu relațiile nici decumă, libertatea nu s'au restrinsu, și aceasta libertate, carea domnește, este celu mai bunu semn, că regimul are cea mai bună neincredere în popor, și n'are pentru ce luă alte măsuri mai strinse. — (Va urmă.)

Fagarasiu în 24/5 1864. Maialulu, care a fostu odată a se tină pe 15/3 Maiu în tiéră Oltului în favorea juristilor lipsiti din Districtul Fagarasului, din cauza temporii pleioase și rece s'au amanat pâna pe 20/8 Iunie a. c., pe a două zi de Rosalie noastre, pentru care cerem indulgența stimatilor domni invitați.

Totodata suntu rogati și ceealătii dd. Redactori ai jurnalelor noastre, să binevoiésca a înregistra aceste renduri în coloanele foilor Domnului Sale.

Din Banatu. Ramn'a*) în dină de Pasci.
„Acăsta este dină, carea a facut'o Domnulu, că sa ne bucurăm și sa ne veselim în tr'ens'a.”

Pentru noi creștinii de religiunea ortodoxă rezarită din Ramn'a dină acăsta n'a fostu dă de bucuria, ci o dă plina de tristări și amaratiune:

Nu intrătă lipsele și neajunsele, casinute prin seceră anului trecutu, — carea ne a facutu seraci, cersitori, și aproape peritorii de săome — ne au vămatu asi de poternicu, ci calamitățile și prigonirile religiunarie au fostu acelea, care ne au nepaciu în consciinția noastră susțină, ne au turbură în simțimintele noastre religiose, bă numai ele singure au fostu acelea, care ni-au datu lovitură cea mai doreră, lovitură cea de moarte.

Dină de Pasci Mantinitorulu lumii a menit'o să fia o dă de bucurie pentru toti creștinii, dar văi și amaru! pentru noi

* A se asemăna nr. 36

crestinii de religiunea or. din Ramn'a a fostu o dî de cea mai mare superare și desesperație.

Credeam, ca prin patimirile lui Christosu—chiar după invetiația lui propria *) — voru fi înecat și patimirile tuturor crestinilor, bărem cele sufletești, — însă pentru noi, sermanii de noi! după cum vedem, Pascile încă nu au sosit, pentru că noi și adi, totu ne mai aflâmu în septembra patimilor.

Oare pote în lumea această sa fia ceva mai dorerosu și mai sentitoriu pentru unu Român crestinu, decâtă de către elu se vede nepaciuitu în insasi consciintia sea creșteasca! turburău în exercitiul de pietatea religioasă; ba — fioroșu! — scosu și lăpedatu din cas'a domnedieșca, din cas'a cea săntă, pre carea parintii, mosii și stramossii nostri au fundat-o întră marirea lui Domnedie, numai pe sămăna creștinilor de religiunea or., că această prin înaltarea rogațiunilor loru smerite și ostărilorloru loru afundă sa-si poată în treză află mangaierea sufleteșca, și adăpostu pentru suferințele cele nemarginite.

Dar cu anima sfâsiașata de doreri amu trebuitu sa esperiăm: că pentru noi Ramn'ii au fostu pastrate dile de cele mai amare și suferințe de cele mai grele.

Pânăcă totă religiunile creștine, ba și înșisă Iudeii în Monarchia austriacă se bucura de aperarea și scutintia legilorloru și-si aflu mangaiere de a se potă aduna în sănutele case, fundate de ei întră marirea lui Domnedie, fără nici o temere și frica, că cineva li-aru potă canda-va rapă și si înseși bisericele loru, noi înamaritii de religiunea o. r. din Ramn'a n'avuramu mangaierea aceea de a ne potă aduna nici în diu'a de s. Pasci în biserică nostra, edificata de parintii nostri numai pe sămăna credințiosilor de religiunea o. r., de a ne potă înaltă rogațiunile noastre cele mai ferbinti la Tronul Tatului cerescu: pentru fericită, linisită, și indelungată viația a preindurătorului nostru Imperator, parintele celu bunu alu toturorui supusiloru sei credinciosi, și totodata pentru bunastarea, fericirea, și prosperitatea toturorui oméniloru, pentru biserica proprietatea noastră, ni-au rapit'o contrari religiunei noastre, și ni-au silitu în diu'a de Pasci sa remanemu fără biserică, și fără mangaiere sufleteșca. (Va urmă)

De lângă Carasiu 28 Aprile v. 1864.

Eaca, Onorata Națiune! diu'a nascerei unui mare fiu alu tenu, unui neuitat frate și demnu barbatu alu nostru, a resarită astăzi, și în spiritu ne saruta insusi acestu barbatu, în Domnulu fericitulu **Paulu Iorgoviciu-Brancovanu**, că reculegendu cele din pruncia să și alaturandu-le la cele de acu, sa vădă, cătu an înaintat în totă privintia dulcii sei frati consangenii, pentru cari elu să a consacratu într'unu vîcu de dile.

Eruditulu și multu meritatalu nostru barbatu, D. Dr. Vasiciu după marele zelu ce-lu insufletiesce cătra totu ce pote radică vîdia națiunei, fă celu d'antăiu, carele de și nu e de nascere banatianu și-aduse aminte de unu frate banatianu mai uitat, și inca in an. 1862. in multu stimat'a noastră foia „Telegrafulu Romann” Nr. 71 și—descoperi ardorea: că diu'a nascerei nemuritorului nostru barbatu Paulu Iorgoviciu-Brancovanu, — eruanduse, — in an. 1864. sa se serbeze de toti Români că o aniversaria de o sută de ani și că o dî națiunala démna de mările nostru barbatu.

Spre acestu scopu laudatulu d. Dr. Vasiciu a invitatu pre inteligenția româna din Banatu a face preparările de trebuința pentru serbatorea jubileului, sperandu ca toti Români, era mai vertosu ardelenii nu voru și cei din urma, cari se voru impărtasi la aceasta solenitate in adeveru națiunala.

Scritoriulu acestoru săruri afându dorită dî aniversaria (28 Aprile Red.), in același anu 1862, sub nr. 92 alu laudatului diuariu o-a publicat impreuna cu mai multe date din viața marchui barbatu, și intre altele și aceea, cumca după o tradiție, care se pastră in famili'a Iorgovicenilor, aceasta familia e de origine din Ardelu, — și in fine și-a exprimat și densulu dorintia pentru tinereea jubileului, discendu: că de că spre glorificarea mai tardiu, victuitorilor nostri barbati: Si'ncăi, Maiorul și Micul (Klein) său potu pune la cale cele necesarie, că sa li se radice monumentu cu ajutoriulu toturorom Românilor; au dora Paulu Iorgoviciu + Brancovanu, că celu ce a adusu mai antăiu caldurăsa lumina in parasitulu și intunecatulu agru alu literaturei noastre, sa nu fia și elu demnu de aceiasi onore și gloria?! și amu disu: ce lucru frumosu aru fi, de către pâna la 28 Aprile 1864 săru potă vedé inca incepțulu unui atare monumentu!

Facutu-să ceva in privintia această au bă, nu sciu; — credu că nimică; cu totă ce aru fi de dorită, că pre canda

ind Ba dincontră, „de mău gonitu pre mine, și pre voi ve voru goní.”

Red.

Români austriaci se sbucuma și se lupta intru cultivarea și dezvoltarea limbei și intru aperarea drepturilor sale naționale, sa nu-si uite de tributului, ce suntu detori regeneratorului și operatorului pretiosului nostru tesauru, — alu limbei.

Acestu barbatu in acelu timpu, intre cercușări nefavorabile nu a pututu face mai multu; inse mică a clementia de elu pe inițiativa pamantului Banatului aruncată a crescută cum dice D. Dr. Vasiciu — in arbore mare, care intinde ramurile sale in totă direcția.

Cercușăriile tempului și pusetașa poporului român din Banat in etatea barbatiei lui Paulu Iorgoviciu-Brancovanu — chiar pe cindu se nimicisera privilegiile Românilor banatieni — rădica și marescu faptele acestui barbatu, pentru acelu tempu estraordinariu. Acele cercușări deplorabile se vedu de ajunsu din biografi'a scurta a densului, care o amu publicat — cum disei — in Telegrafulu Rom. nr. 92. 1862. din persecuțările, suferințele și modulu mortiei sale, după cari cu derăptul merita a și neuitat și onoratu că anteluptatorul și martiru alu națiunei noastre române.

Nici tempulu prezintă nu e prea de laudat. Nu inteleghem de straini, căci aceia nu au mai incetat a fi straini cătra noi Români, ci multe sapte chiar ale Românilor de astăzi aru fi de condamnat! Nu le mai numim nici acestea... cei intelepti le sciu. . . . — Pâna cindu nu se vă curăți și störce de totu de susu pâna josu veninulu, ce a străbatutu intregu corpulu nostru naționalu; pâna cindu nu se voru sparge totă capetele hidrei și mai vîrtoșu cele două: egoismulu și indiferetismulu cu totă productele loru, pâna atunciă totă indesieritul! Avemu multi semenatori, cari semena neghina pentru scopuri in parte! Avemu multi vermi cari rodă la pomulu națiunei! — Numai bunul Dumnezeu poate să ne ajute, căruia ne rogăm că sa vina cătu mai curențu tempulu pacii, amărei și concordiei, său celu putințu tempulu, unde cei mai buni sa fia mai mulți și mai tari; căci, după Vacarescu: „multu potu cei mulți buni împreună”, era după Cichindeal: „Ceirei nu mai atuncia vorperi, cindu cei buni se voru împreună.” T. V.—ia.

Din Bucovină. Dietăa tierei se inchise in 214 Maiu prin unu cuventu lungu și meritoriu alu capitanului tieri Dlu Eudoxiu de Hormuzachi, din care comunicău și noi încheierea, rostită in limb'a română in urmatorele:

Domnilor! Viața poporului precum și existintia statului este lungă, mai lungă decâtă de a fi mesurată cu mesură a prefipta pentru traiul unui individu. Reformarea totală a Statului și a tieri cere unu tempu mai indelungat, și pe lângă această este de neaperata trebuintă, că tiera sa se simță și că unu trupu intregu și că o parte a altui trupu; după ce au vorbitu Bucovină, sa vorbescă acum și Austria; căci precum provinci'a, asi și Monarchia trebuie sa se bucură de libertatea vorbel spre înaintarea binelui publicu.

Asiada, după prea înaltă rezoluție din 17 Aprile Dietăa tieri noastre astăzi se va închide, că sa se poată curențu conchiamă dietă Imperatiei. La închidere, precum și la deschidere, ne insufletiesc ina totu acelle simtieminte, care se exprima in urmatorele cuvinte:

Sa traiescă Imperatulu și Duc'a nostru Franciscu Iosif! Sa traiescă Austria și Bucovină! Sa traiescă constitutia Imperiului și a tieri!

Varietăți și nouătăți de dî.

(Scandalul din Leopole.) Dr. Czerlunyczakiewicz, professorulu sciutu de Teologia dogmatică in Seminarulu gr. cat. din Leopole, la demandarea Mitropolitului Litwinowicz e suspendatul deocandata; asupra studenților turbatororii se face inquisiție aspră.

(Multi amici publica.) On. Parinte Tom'a Filipu din Porcesci. Mi-a facutu o nespusa bucuria, vediendu, că nu mă datu uitări nici in acestu anu, ci vă placutu a me ajutoră inca odată. Cei 5 f. v. a., tramiș mi-e că ajutoriu, i-am primitu; sun și voi fi recunoscatoriu; ve multiu-mescu din anima! — Sabiiu in 14 Maiu 1864.

I. R. Maximu, Juristu.

Principatele române unite.

Actele domnesci, prin care se incercă trecerea la o nouă viață de statu a României, se gramadescu pe dî ce merge, și spațiu jurnalului nostru e cu multu prea angustu pentru de a le cuprinde totă. Vomu comunică dar, pe rendu, lângă cele publicate pâna acum numai cele mai esențiale. De astădata: decretulu pentru disolvarea camerei, ear datorintă de a discuta cestunea mai pe largu, o vomu împlini indată ce se voru mai chiarifică ideile asupra acestui gravu evenimentu.

ALESSANDRU IOANN 1-iu,

Cu mița lui Domnedieu și voința națională Domnului al Principatelor Române Unite.

La toti de fatia și viitorii sănătate. Decretăm :

Art. 1. Adunarea Electiva este dissolvată.

Art. 2. Statutul desvoltatorului convențiunii din 7 (19) August 1857 și reforma legei electorale, ambe alăturate pe lângă acestu Decretu, se supun aprobatiei poporului Român.

Art. 3. Poporul Român se convoca dela 10 pâna la 14 Mai curentu, inclusivu, spre a se rostî prin DA sau NU, asupra acelor mai jos urmatore.

Art. 4. Suntu chiamati a votă toti Români în vîrstă de 25 ani, carii se bucura de drepturile lor civile și politice, și cari prin legea comunala insusesc condițiunile de alegatori comunali, cu singură excepție dela art. 22 lit. b din acea lege.

Ei voru trebui a justifică inscrierea loru în listele electorale comunale din anul acesta.

Art. 5. La priimirea acestui Decretu autoritățile comunale, urbane și rurale, din tota România, voru deschide registre, unul de priimirea și altul de nepriimirea plebiscitului.

In cele 48 de ore dupa priimirea acestui Decretu, prefectii și siefii de politii prin orasie și sub-prefectii prin orașele și sate, se voru transporta în toate comunele jurisdicțiunii loru, spre a priveghia și a asigura înființarea și deschiderea acestor registre.

In casu de refus, de abtinere sau de absentia din partea autorităților comunale, Prefectii și sub-prefectii voru delega unu anume membru din autoritatile comunale, sau unu notabilu alu localităției, pentru priimirea voturilor.

Art. 6. Aceste registre voru rămâne deschise in toate cancelariele comunale a le României dela 8 ore dimineața pâna la 6 ore sâra, și acăstă din diu'a de 10 Maiu pâna la 14 Maiu sâra.

Cetățenii voru inscrie însisi, sau (nescindu singuri a seriei) prin altii, votulu voru in unul din registre, cu aratarea numelui și pronumelui loru.

Art. 7. La sfarsitul terminului de mai susu, și in cele d'antai 24 de ore, celu multu, numerulu voturilor date se va adeveri, la finitul registrului, de autoritatea comunala, sau de delegatulu Guvernului, care apoi va trameze registrulu la Prefectura județiului.

Art. 8. In presedintia fiacarui județiu tribunalulu de antaia instantia, fatia fiindu Prefectulu județiului, și in Bucuresci Prefectulu politiei, va addressă Ministrului de Interne prin calea cea mai repede.

Art. 9. Recensemantul generalu alu voturilor, date de poporul Român, se va face la Bucuresci in sinul unei inalte comisjuni, care se va institui prin unu altu Decretu.

Resultatul se va promulgă prin poterea executiva.

Art. 10. Ministrul de Interne este insarcinat a activa și a regularisă formarea, deschiderea, tinerea, inchiderea și trameza registrelor plebiscitului.

Datu in Bucuresci la 2 Maiu anulu 1864.

ALESSANDRU IOANN.

(Contr'a semnat.) Cogalnicen. Balanescu. Bolintinen. Orbescu. Generalu Manu.

Prospectu politicu.

Scirile despre conferinta din Londra asiā suntu de dubie și de ecuivoce, incătu mai ne vine a le asemenea cu profetiile oraculelor din Grecia vechia. Atâtă insa credem ca potemu comunică cetitorilor nostrii că siguru, ca Austria și Prussia sau declaratu, ca in urmă resboiului cu Dani'a, din care ele au esită triumfatore, ele nu mai recunoscu pentru sine tractulu de Londra din 1852 că obligatoriu. Declaratiunea această insa concede mai multe interpretatiuni, asiā incătu nu se poate să ca in adeveru se voru desface ele de numitulu tractatu, va sa dica voru staru'i pentru rumperea totală a ducatelor Schleswig-Holstein decatru regatul Daniei, ori voru partini numai autonomia ducatelor cu uniune personala, asiā incătu regele Daniei sa fia totdeodata și ducele Schleswig-Holsteinului. Germanii, chiar și cei din Austria spera, ca declaratiunea să fi a se interpretă in intielesulu din tui; vomu vedé cumu o voru interpretă insisi propunatorii. Ducale de Augustenburg a substernutu conferintei prin Lordulu Russell in 12 Maiu c. n. unu memorandu, in care espunndu din punctu de vedere istoricu, juridicu și politicu dreptulu seu de successiune in ducate, cere partinirea conferintei pentru caus'a sea.

In Prussia sau adunatul pentru address'a lui Arnim catra Regele (prin carea, dupa cumu se scie, se cere anexa-

reanducatoru lângă Prussia) 30,000 subscriptiuni. Adress'a se predece regelui prin o deputatiune de 17 membrii in 23|11 Maiu, și regele promise, că va cercă sa dea causei germano-danese o astfel de solutiune, carea sa corespunda succesiilor glorișelor armate aliate, demnitatei și onorei Prusiei și marirei și fericirei Germaniei; formă insa, in care se va imbracă aceasta solutiune, sa nu accepte, dise, dela densulu sa comunică intr'unu momentu, candu inca pertractarile suntu in curgere.

In France se sustină scirile despre o schimbare in ministeriu; toate jurnalele spunu, ca Drouin de Lluys se va retrage și ca Rouher e domnul situatiunei. Dupa alte sciri insa ministeriul va ramane neschimbău; câci imperatul, dorindu a se retrage la tiéra, nu va voi sa fia neliniscit u prin piedecele unui masine noue de guvernare. Principele Zartorysky sa fia avut o convorbire decurendu cu imperatul in privint'a Polonilor, și acesta sa fia escusat neactivitatea Franciei in cau'a polona cu pasivitatea Europei, și sa fia mangâiatu pe Polonii cu acceptarea altoru tempuri mai favoritóre. Va sa dica, inca o revolutiune polona in desertu! — Desbaterile bugetului in corpulu legislativ sau terminatu, și inchiderea sessiunei va urmă cătu decurendu. — Lucrurile din Algeria iau fatia totu mai serioasa, și totu intinsu se tramtuit trupe preste mare in contra Arabilor, cari se lupta cu inversiunare infroscata in contra Francesilor. — Generalulu Pelissier a morit in Algeria. — Italia ascăpta cu incordare fatala reposarea Papei, a le carui dile se scrie ca suntu numerate; câci apă i-se suie totu mai susu, asiā incătu nici medicii insisi nu mai au sperantia de insanatosiare. Guvernul italiano staruiesce cu totu deadinsulu la Napoleonu, că dupa moarte lui Pius alu IX sa conceada Romanilor sufragiul universal, va sa dica, sa le deavoaia a se declară și ei a fi parte intregitoré a Regatului Italiei.

Prin Turinu se crede, ca Austria in data dupace va inchide pap'a ochii, va ocupa Legatiunile și Marcele. — Garibaldi fu intempiat de amicii sei cu entusiasmu. La sosirea in Caprera sa fia disu catra densi: Tote mergu bine amicii mei, sa pasam înainte cu mare iutiela, venitoriul e alu nostru. — Victoru Emanuilu se dice ca cearca a apropiá pre Garibaldi de curtea regesca, alu iniția in politic'a regimului, a-lu duce pe aren'a parlamentara și astfel a scôte din elu „omu practicu.“ Suntemu curiosi, cumu i va succede experimentul.

Cu Romania se occupa forte cu interesu tote foile.

Multiamita publica.

Illustritatea Sea, Domnulu Baronu Zenoie Constantin Hagipopp de Boemstetten, nobilulu patronu alu bisericiei greco-orientale din suburbii superiorulu iosefinu din Sabiiu, carea precum și scol'a titore de dens'a multiamescu bun'a loru esistintia numai generositatei acelui'a, a implinitu in dilele acestea și un'a din cele mai serbinti dorintie ale comunei bisericiei greco-orientale cu chramulu săn-tului Evangelistu Luc'a din preurbiulu inferiorulu alu Sabiiului, dispunendu a se reversă unu clopotu stricatu alu comunei acescă bisericesci, — care a din lips'a insemnateloru mijloce cerute spre acăstă nu-lu mai poate repară cu spesele sale — și a se mai mari acel'a pe socotela sea.

Aflandu-se dar in urmă acestei generositäti a susu laudatului Domnulu Baronu comun'a susu-mentiunata in intrebuintiarea unui clopotu destulu de mare, prea frumosu, care sta cu prea placutulu și mangaiosulu seu sunetu in incantatore armonia cu celealte döne-clopote ale ei, și care totdeauna, candu ne striga la rogaciune in cas'a Domnului și ia parte credincioșa din bucuriile și tristările noastre, respondesce cu tonu inaltu laud'a și marirea darutoriului nobilu și publica nemurirea numelui lui: si-implinesc prin noi reprezentanti ei o santa datorintia, dictata de iubire și veneratiune cătra prea meritatulu Domnulu Baronu Zenoie Constantin Hagipopp de Boemstetten esprimendu acescă in publicu cele mai sinceri simtiri al ei de nemarginata multiamita pentru darulu acestă marinimosu, și rugandu pre Parintele nostru celu crescu, că sa-lu tina intre celii vii inca la nenumerati ani spre laud'a numelui lui și spre binele publicu!

Sabiu in 16|28 Mai 1864.

Representanti a bisericiei gr. orientale din preurbiulu inferiorulu alu Sabiiului cu chramulu S. Evangelistu Luc'a Petru Badila m. p. Parochu gr. res. Maerii de josu.

Nicolae Simionu, Nicolae Imberusiu.

Mai nou. Dupa scirile mai noue Engliter'a și Francia'saru invoi cu stergerea tractatului de Londra și aru concede a se desface Holstein și Schleswig-ulu de mediadl de cătra Dani'a. Austria se dice ca va recunoșce drepturile ducelui de Augustenburg.